

ת"פ 50069/10/13 - מע"מ אשדוד נגד ירון יוסף וורטהיים

בית משפט השלום באשדוד
ת"פ 50069-10-13 מע"מ אשדוד נ' וורטהיים (אסיר)
לפני כבוד השופט יהודה ליבליין
המאשימה
מע"מ אשדוד

15 מרץ 2017

נגד
הנאשם
ירון יוסף וורטהיים (אסיר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד שאליק מריוס

ב"כ הנאשם עו"ד עמית זיו

הנאשם הובא באמצעות השב"ס.

מזר דין

רקע

1. מדובר בכתב אישום ישן נושן, שעבר תלאות רבות עד אשר הגיע לכדי סיום.

כתב האישום הוגש בשנת 2006, ובו יוחסו לנאשם ביצוע עבירות רבות לפי חוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1976 (להלן - "החוק").

2. ביום 8/4/2010, לאחר שהסתיימה פרשת התביעה, הורשע הנאשם על פי הודאה שנמסרה מפי בא כוחו בכל העבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

3. בדיון שהתקיים ביום 24/6/2010, בנוכחות הנאשם, בפני כב' השופט חיים חדש, בבית משפט השלום באשקלון, נרשם מפיו כי הוא מאשר את ההודאה שנמסרה ע"י בא כוחו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

בכך הודה הנאשם, שבמהלך השנים 2002-2004, נהג לדרוש בדוחותיו התקופתיים למע"מ, מס תשומות, מבלי שהיו לו

עמוד 1

מסמכים כדין להוכחת דרישתו זו. היות ומדובר ב-14 דו"חות תקופתיים, שבהם דרש הנאשם ניכוי מס תשומות שלא כדין, הרי שהנאשם הורשע בביצוע 14 עבירות של מסירת ידיעה כוזבת, או שמסר דו"ח או מסמך אחר הכוללים ידיעה כאמור, עבירה לפי סעיף 117(ב)(1) לחוק. בנוסף, על יסוד עובדות אלה, הורשע הנאשם בעבירה של ניכוי מס תשומות מבלי שיש לגביו מסמך כאמור בסעיף 39 לחוק, עבירה לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק.

סך מס התשומות שניכה הנאשם, שלא כדין, מגיע לכדי **926,375 ש"ח** קרן מס.

כמו כן, הורשע הנאשם בכך, שבתקופות אלה, ניהל את ספרי הנהלת החשבונות שלו בסטייה מהותית מהוראות החוק, מה שמהווה עבירה כאמור בסעיף 117(א)(7) לחוק.

4. היות והנאשם לא היה ערוך לשמיעת הטענות לעונש, אזי המשך הדיון נקבע ליום 28/10/2010.

הנאשם לא התייצב לדיון זה, ובא כוחו לא היה מסוגל ליתן הסבר לעובדת היעדרו. בנסיבות אלה נדחה המשך הדיון ליום 11/11/2010 וניתן צו להבאתו של הנאשם.

הנאשם לא התייצב גם לדיון זה, וגם לדיון נוסף שנקבע, ואף לא לדיונים שנקבעו לימים 2/6/2011, 6/10/2011 ו- 17/11/2011.

5. לאור העובדה שהנאשם לא התייצב לדיונים ואף לא אותר, אזי ביום 16/04/2012, התלה כב' השופט חיים חדש בביהמ"ש השלום באשקלון את ההליכים בעניינו של הנאשם.

6. לאחר שהנאשם אותר, והוחלף הייצוג, התקיים דיון ביום 6/3/2014, בפני כב' השופט חיים נחמיאס בביהמ"ש השלום באשקלון, אשר אמור היה להיות לטיעונים לעונש. בפתח דיון זה, טען הנאשם, כי עורך דינו מעל בתפקידו והודה בשמו בעובדות כתב האישום, מבלי שהנאשם ראה את כתב האישום, ולכן הודאתו לאו הודאה היא וניתנה בלי ידיעתו.

לאחר שנשמעו טענות הצדדים, החל בית המשפט (כב' השופט נחמיאס) להקריא את החלטתו ומשהבין הנאשם, כמתואר בהחלטה, לאן נושבת הרוח, עשה דין לעצמו, עזב את האולם ללא רשות ונסיון המאבטחים לאתרו לא צלחו. בהחלטתו המפורטת, מיום 6/03/2014, תאר כב' השופט נחמיאס את כל השתלשלות האירועים וההליכים לאורך השנים בהם כתב האישום היה תלוי ועומד, לרבות אינספור דחיות בדיונים, הן לפני הודאתו של הנאשם והן לאחריה, שהובילה להימשכות ההליכים הבלתי סבירה. במשך שנים רבות, התעלם הנאשם מהחלטות שיפוטיות בעניינו, ולא הקפיד להתייצב לדיונים. נגד הנאשם הוצאו במועדים שונים צווי הבאה, הוא הוכרז כעבריין נמלט, וכאמור בשל הקושי באיתורו, נאלץ בית המשפט, מספר לא מבוטל של פעמים, לדחות מועדי דיון, ואף להתלות פעמיים את ההליכים, פעם ראשונה, בשנת 2012 וכפי שיובהר להלן פעם נוספת בשנת 2014.

7. הנאשם במעשים אלה הראה זילות מוחלטת בחוק, במערכת המשפטית וברשויות אכיפת החוק. הימלטותו של

הנאשם במהלך הדיון בעניינו נועדה לסכל את סיום ההליך הפלילי והשתת עונש, לאחר שנמצא חייב בדיון. כאמור, בשל הקושי באיתורו של הנאשם, לאחר עזיבתו את האולם, נאלץ בית המשפט להוציא צו הבאה נוסף, ולדחות את מועד הדיון לשמיעת הטיעונים לעונש וגזר הדיון. הצו לא בוצע מחמת אי איתורו של הנאשם, ולכן הותלו ההליכים בשנית ביום 27/4/2014.

8. ביום 2/2/2017 הובא הנאשם לדיון בצו הבאה, בפני בית משפט זה, ומעצרו הוארך במקום ב-4 ימים, וזאת לצורך הסדרת ייצוג, שכן המאשימה עתרה להורות על מעצרו עד תום ההליכים.

9. ביום 5/2/2017, באיזון שערך בית המשפט, בין התחמקותו של הנאשם מהדין פעם אחר פעם, לבין השגת מטרת המעצר בדרך שפגיעתה בנאשם פחותה, החליט בית המשפט על שחרורו של הנאשם למעצר בית מלא, ותוך הפקדת ערבויות מכבידות בסך של 50,000 ₪, אשר יבטיחו את המשך התייצבותו. על החלטה זו, הגישה המאשימה ערר, אשר נדחה ע"י בית המשפט המחוזי בבאר שבע.

לאחר שלא עלה בידי הנאשם להפקיד את הערובה הכספית שנקבעה, וזאת בשים לב להימלטותו במשך שנים, הוחלט ביום 9/2/2017 על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

10. ביום 27/02/2017 נשמעו הטיעונים לעונש.

טיעוני הצדדים

11. בא כוח המאשימה הדגיש בטיעונו את החומרה הרבה הגלומה בעבירות, בהן הורשע הנאשם, המתבטאת בהונאת הקופה הציבורית, במשך תקופה של כשנתיים. החומרה באה לידי ביטוי בדרישה לניכוי מס תשומות בסדר גודל של מאות אלפי ש"ח. דרישה זו נכללה כמרכיב ב-14 דוחות מס תקופתיים, מבלי שהנאשם היה מסוגל להציג חשבוניות מס כדין לצורך ביסוס מהימנות דרישה זו. לטענת בא כוח המאשימה, הכללת דרישה לניכוי מס תשומות בדוחות הובילה למזעור סכומי המס ששולמו בפועל על-ידי הנאשם, שלא כדין.

בא כוח המאשימה ציין כי נסיבות ביצוע העבירות ומשך ביצוען, מלמד על שיטתיות ותכנון מוקדם, וכי עד היום, על אף חלוף הזמן, לא הוחזר המס שהוחסר, ולו אף בחלקו.

12. באשר להודאתו של הנאשם וחיסכון בזמן שיפוטי, נטען ע"י בא כוח המאשימה כי ההודאה באה בסיום פרשת התביעה, ולאחר שהעידו עדי התביעה, כך שלמעשה לא נחסך זמן שיפוטי. ב"כ המאשימה ביקש לתת משקל לחומרא להתנהלותו הקלוקלת של הנאשם, אשר בהימלטותו מהדין ובאי קיום החלטות בית המשפט השונות, ביטא לאורך כל הדרך זלזול בהליך המשפטי.

13. בא כוח המאשימה בטיעונו עמד על כך שאין תחולה במקרה זה לתיקון 113 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

(להלן - "**חוק העונשין**"), אך יחד עם זאת לגישת המאשימה מתחם הענישה ההולם בגין הרשעתו של הנאשם ב-15 עבירות מס, נע בין 24 ל-18 חודשי מאסר בפועל. בא כוח המאשימה ביקש לקבוע את העונש ברף העליון של המתחם. כמו כן, ביקש בא כוח המאשימה להטיל על הנאשם עונש מאסר על תנאי, קנס ההולם את חומרת העבירות, והתחייבות כספית לתקופה מקסימלית.

14. ב"כ הנאשם עמד על נסיבות חייו של הנאשם, אשר נכנס לסחרור כלכלי בעקבות נסיון לא מוצלח להקים עסק. נטען כי בעקבות קריסה כלכלית, בא הקץ על נישואיו של הנאשם. עוד נטען, כי הנאשם כעת מחוסר דיור, מתגורר עם אמו המבוגרת שהיא חולת סרטן סיעודית, אותה הוא סועד.

15. עוד ציין ב"כ הנאשם, כי מדובר באירוע חד פעמי שהתרחש לפני 11 שנים, וכי הנאשם לא השיב את המס שהוחסר בגלל חובות כבדים שיש לו בהוצאה לפועל, וכי התנהלותו לאורך השנים נבעה בשל מחלות מהן הוא סובל וניתוחים שעבר, ולו המאשימה רצתה לאתר אותו, ניתן היה לעשות זאת.

16. ב"כ הנאשם עתר בטעונו לקביעת מתחם, שינוע בין 6 חודשי מאסר בפועל, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות לבין 12 חודשים ברף העליון. בעניין זה הפנה ב"כ הנאשם לתיק פלילי 15-08-24636, שנדון יחד עם תיק פלילי 12-11-57328, שם הורשע הנאשם ב-90 עבירות לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק, ובעבירות נוספות לפי פקודת מס הכנסה, ובית המשפט גזר על הנאשם שם 28 חודשי מאסר בפועל. היות והנאשם ביצע רק 14 עבירות (כשישית מן העבירות שביצע הנאשם בתיק דנן), אזי לטענת ב"כ הנאשם יש לקבוע את עונשו של הנאשם בהתאם.

17. בעת הטיעונים לעונש, ביקש הנאשם סליחה, הן ממשפחתו והן מבית המשפט, וכן ייחל כי יוכל עוד לראות את אימו בחיים.

18. גרושת הנאשם דיברה להגנתו וציינה, כי למרות הקשר המשפחתי שאבד בינה לבין הנאשם, היא תומכת בו ועוזרת לו. עוד ציינה, כי הנאשם הוא הבן היחיד שמטפל באמו החולה, וכעת, לאחר מעצרו של הנאשם, מטפל בה רק בנם הקטין, ואחיו של הנאשם אשר סובל מבעיות נפשיות.

דין והכרעה

19. הנאשם הורשע בדין לפני כניסתו לתוקף של תיקון מס' 113 לחוק העונשין, בדבר הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה, ולכן אין הוא חל על המקרה דנן. יחד עם זאת, נקבע בפסיקה, כי אין כל מניעה לפסוק בהשראתו של התיקון, עוד טרם מועד תחולתו הסטוטורית (ראה ע"פ 5263/10 פלוני נ' **מדינת ישראל**, פורסם בנבו 31/07/12; ע"פ 1523/10 פלונית נ' **מדינת ישראל**, פורסם בנבו 18/04/12; רע"פ 7572/12 הזייל נ' **מדינת ישראל**, פורסם בנבו 23/10/12), וגם אם התיקון לא חל, במידה רבה ניתן לראות בו כבעל אופי מנחה.

20. עפ"י סעיף 40ב' לחוק העונשין, "העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה

בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו". התיקון קובע, כי לשם קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, יתחשב ביהמ"ש בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ובנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

הערך החברתי המוגן

21. אין צורך להכביר מילים בדבר חומרתן של עבירות המס והנזק שהן מסבות. בית המשפט העליון חזר והדגיש פעמים רבות בפסיקתו את החומרה שבעבירות המס, את פגיעתן הקשה בכלכלה, בחברה, ובחלוקת נטל תשלום המס.

22. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מעבירות שביצע הנאשם הם ערך השוויון בנשיאת נטל חובות המס ופגיעה בקופת המדינה. ברע"פ 1717/14 **ליזרוביץ נ' מדינת ישראל**, פורסם בנבו 30/03/14 ציין כב' השופט א' שהם, כי "יש להתייחס בחומרה יתרה לעבירות המס, בשל הפגיעה באינטרסים חברתיים חשובים כתוצאה מביצוע עבירות אלו, היינו: פגיעה בקופת המדינה ובערך השוויון בין האזרחים הנדרשים לשלם מס אמת".

כב' השופטת פרוקצ'יה ברע"פ 512/04 **אבו עביד נ' מדינת ישראל**, פורסם בנבו 15.4.04 הדגישה, כי יש להתייחס בחומרה לעבריינות הכלכלית, ועבריינות המס בכלל, נוכח תוצאותיה הרסניות למשק ולכלכלה ולמרקם החברתי, ונוכח פגיעתה הקשה בערך השוויון בנשיאת נטל חובות המס הנדרש לצורך מימון צרכיה של החברה ולפעילות התקינה של הרשויות הציבוריות.

בע"פ (מחוזי תל אביב) 71687/02 **עיני נ' מדינת ישראל**, פורסם בנבו 1.4.2004, נקבע כי "הערך המוגן בעבירות מס הוא השיטה הפיסקלית שהחברה אימצה כחלק ממדיניותה הכלכלית והחברתית, לרבות שיטת המיסוי שתבטיח חלוקת נטל שוויונית וצודקת".

עוד נקבע, כי "עבירות המס מתאפיינות בחומרה יתרה נוכח פגיעתן הישירה - בקופה הציבורית, העקיפה - בכיסו של כל אזרח, ולאור חתירתן תחת ערך השוויון בנשיאת נטל המס" (רע"פ 4684/12 **נחלי נ' מדינת ישראל**, פורסם בנבו 14.06.2012).

וראה גם: רע"פ 3434/09 **הרפז נ' מדינת ישראל**, פורסם בנבו 30.04.2009; רע"פ 10699/07 **קובן נ' מדינת ישראל**, פורסם בנבו 20.1.2008.

נסיבות ביצוע העבירה

23. הנאשם הוא הגורם הבלעדי לביצוע העבירות בהן הורשע, והיכולת להבין את אשר הוא עושה או את הפסול שבמעשהו נתונה רק לו. בכוחו ובשליטתו היה גם להימנע מהמעשה במשך שנתיים ארוכות, ובקשר ל-14 דו"חות מס כוזבים שהגיש לרשויות המס.

הנאשם ביצע את המעשים בודעו את הקלות בגידרה ניתן להגיש דו"ח כוזב ובמסגרתו להפחית משמעותית שלא כדין את סכום המס בו הוא חייב, כאשר לרשויות המס אין את היכולת המיידית לבקר את הדו"ח שהוגש.

24. הנאשם אף לא החזיר את המס שלא שילם לקופת המדינה, ובהקשר זה ראוי להביא את הוראות סעיף 40א(5) לחוק העונשין, המנחה את בית המשפט ליתן משקל לנסיבה זו. בתיקי מס חשיבות רבה להשבת המס שהוחסר, כביטוי לחרטה בהתנהגות בדרך של השבת הגזילה לקופת המדינה, ותשלום המס במלואו מתקן במידת מה את תוצאות העבירה, ואילו אי תשלום- כמו במקרה שבפנינו- מהווה נסיבה מחמירה. (רע"פ 4323/14 מולדובן נ' **מדינת ישראל**, פורסם בנבו 26.6.14; ע"פ 1523/10 **פלונית** נ' **מדינת ישראל**, פורסם בנבו 18.4.12; ת"פ (ת"א) 14065-05-15 **רשות המיסים, היחידה המשפטית אזור מרכז ותיקים מיוחדים** נ' **שי רוט**, פורסם בנבו 30.06.16).

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

25. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, זאת בהתאם לתיקון 113, ועל אף שנקבע כי בעבירות מס יש להעדיף את האינטרס הציבורי ושיקולי הרתעה על פני שיקולים אישיים, אקח בחשבון לקולא את נסיבותיו האישיות של הנאשם ובפרט את מצבה הבריאותי של אמו של הנאשם, אשר זקוקה לטיפול והשגחה צמודים.

26. בית המשפט העליון קבע לא פעם כי, ככלל, מדיניות הענישה המקובלת בעבירות מס היא למאסר מאחורי סורג ובריא (רע"פ 3385/13 **דימיטשטיין** נ' **מדינת ישראל**, פורסם בנבו 29.05.13; רע"פ 5358/12 **שוקרון** נ' **מדינת ישראל**, פורסם בנבו 10.07.12).

בע"פ 5783/12 **גלם** נ' **מדינת ישראל**, פורסם בנבו 11.09.14, עמד בית המשפט העליון על המגמה המחמירה בענישה בעבירות כלכליות ובהן עבירות מס, ועל האפקטיביות שבמגמה זו מבחינת הרתעת הרבים. כב' השופט א' שהם קבע, כי בעבירות שעניינן הונאת רשויות המס, כמו גם בעבירות של הלבנת הון, ניתן להצביע על מנעד רחב למדי של עונשים, אך המגמה המסתמנת בפסיקתו של בית משפט זה היא בכיוון של החמרה והכבדת היד על אותם עבריינים, אשר שולחים את ידם בקופה הציבורית, ופוגעים קשות בעיקרון השוויון בנשיאה בנטל המס, ובעקיפין פוגעים גם במרקם החברתי בישראל.

כב' השופט א' רובינשטיין קבע, כי "גונבי קופת הציבור באי-תשלום המס, גם אם מחופשים הם לאנשים נורמטיביים, משיפשו את בגדיהם יתגלה גנב ככל גנב מן העולם התחתון וגרוע ממנו, כי בין הבריות מהלכים במי שהם שומרי חוק ככל האדם מן היישוב, ויש שיטעו בהם".

בע"פ 7135/10 **חן** נ' **מדינת ישראל**, פורסם בנבו 3.11.10, נקט כב' השופט רובינשטיין בגישה דומה וחזר על כך שרבים מעברייני המס הם אנשים שיראו כנורמטיביים ביסודם, אשר לא ישלחו יד לכיס הזולת, אך אינם נרתעים משליחת יד לכיס הציבורי ולכן יש מחיר בענישה.

בע"פ 9788/03 **טופז** נ' **מדינת ישראל**, פורסם בנבו 25.02.04, הדגישה כב' השופטת פרוקצ'יה את תוצאותיה

ההרסניות של העבריינות הכלכלית והקלון הדבק במבצעה, אשר מחייבים את בתי המשפט בהבעת מסר עונשי הולם כדי למגר תופעות של ניצול כספי ציבור.

27. עיון בפסיקת בתי המשפט מלמד על מגמת החמרה בעונשם של אלה, אשר הורשעו בעבירות נגד חוק המע"מ. כנגד מבצעי העבירות הוטלו עונשים כבדים הכוללים עונשי מאסר בפועל לתקופות ארוכות וקנסות בסכומים גדולים. בע"פ 40738-06-15 **שבת ואח' נ' מדינת ישראל**, פורסם בנבו 6.3.16, אמנם הקל בית המשפט בעונשו של המערער שהורשע בעבירות מס, נוכח חלוף הזמן מביצוע העבירות ועד להגשת כתב האישום ולסיום ההליכים המשפטיים, ונוכח נסיבותיו האישיות, הבריאותיות והכלכליות של הנאשם, אך נקבע, כי עיקר הימשכות ההליכים מקורה בעומס ביומן בית המשפט ולא כתוצאה מהימלטות הנאשם מהדין במשך שנים ארוכות, כמו במקרה שלפנינו.

גם בע"פ (נצ') 41991-07-16 **ח'ורי משאבי אנוש בע"מ נ' מדינת ישראל**, פורסם בנבו 13.12.16, ציין בית המשפט, כי עבירות מס הינן חמורות והפנה לע"פ 41/88 **שמשוני נ' מדינת ישראל**, פורסם בנבו 7.11.88, שם נקבע, כי על כל בעל הכנסה החייבת במס לדעת, כי בית המשפט מתייחס בחומרה יתרה להעלמת מס ונותן ביטוי להתייחסות זו בעונשי מאסר מתאימים.

28. בענייננו, מתחם העונש ההולם את נסיבות המקרה, אמור לשקף את החומרה היתרה של פגיעה בקופה הציבורית, כאשר כמפורט לעיל על-פי פסיקת בית המשפט העליון בעבירות מס, יש לגזור את דינם של עברייני המס תוך מתן הבכורה לשיקולי ההרתעה, ולהעדיף על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם (רע"פ 977/13 **אודיזי נ' מדינת ישראל**, פורסם בנבו 20.02.13, רע"פ 674/13 **ליטווק נ' מדינת ישראל**, פורסם בנבו 28.1.2013; רע"פ 7310/10 **חן נ' מדינת ישראל**, פורסם בנבו, 3.11.2010).

29. מעשיו של הנאשם נמשכו במשך כשנתיים שבמהלכן הגיש הנאשם 14 דו"חות מס כוזבים, ודרש ניכוי מס תשומות בסכום כולל של כמיליון ש"ח. בהקשר זה אין לקבל את טענת ב"כ הנאשם, כי מעשים אלה מהווים אירוע חד פעמי.

המעשים של הנאשם פגעו בערך החובה החלה על כל אזרחי המדינה לשלם את המס הנדרש מהם, ובכך פגע בערך השוויון בנשיאה בנטל המס, וכן בקופת אוצר המדינה. הדברים נמדדים בין היתר בגובה סכום המס שנגזל בסך של כמיליון ש"ח, אשר לא שולם למדינה, ובכמות העבירות שביצע. לכל האמור יש להוסיף את העובדה, כי הנאשם הולך שולל את מערכת המשפט במשך שנים רבות, התעלם מצווים שניתנו בעניינו ובמשך שנים נמלט מהליכי השפיטה.

30. הנאשם אמנם הודה במעשים, אך הודאתו באה לאחר פרשת התביעה ובכך לא נחסך זמן שיפוטי.

31. ברע"פ 9008/01 **מדינת ישראל נ' א.מ. תורג'מן בע"מ**, פורסם בנבו 25.3.04, נקבע באופן ברור, כי אדם המסתמך על חשבונית שאינה משקפת עסקת אמת לניכוי תשומות, מתכוון להקטין בדרך זו, שלא כדין את סכום המע"מ שעליו לשלם, ובכך יש משום כוונה להתחמק מתשלום מס.

בע"פ (נצרת) 12244/07/15 **צקר בונה הצפון בע"מ ואח'** נ' **מדינת ישראל**, פורסם בנבו 5.04.16, דחה ביהמ"ש המחוזי ערעור בעניינם של נאשמים, אשר הורשעו בעבירות ניכוי מס תשומות בסכומים של כ-9 מיליון ש"ח ונדונו לעונשים בין 15 ל-26 חודשי מאסר בפועל.

במסגרת ע"פ (חיפה) **מרדכי משיח** נ' **מדינת ישראל**, פורסם בנבו 16.09.10, אושר עונש של 20 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים אחרים של מאסר על תנאי וקנס, כאשר המס שנגזל הגיע לכדי 2,750,000 ₪, והמס לא הוחזר לקופת המדינה.

בע"פ (נצ') 41991/07/16 **ח'ורי משאבי אנוש בע"מ** נ' **מדינת ישראל**, פורסם בנבו 13.12.16, אושרו עונשים בין 12 ל-22 חודשי מאסר בפועל וקנסות כבדים, שם דחה ביהמ"ש המחוזי את ערעורם של המערערים על הרשעתם בעבירות של ניכוי מס תשומות, ללא מסמך, ודיווח ידיעה כוזבת ועל העונש שהוטל עליהם. בתיק דנן, הורשעו הנאשמים בניכוי מס תשומות שלא דין במסגרת 16 דו"חות תקופתיים בגובה 1,274,707 ₪.

במסגרת ע"פ (באר שבע) 20998/12/15 **בוסקילה** נ' **מדינת ישראל**, פורסם בנבו 18.05.2016, דחה ביהמ"ש המחוזי ערעור על גזר דינו של בית המשפט השלום, בגדרו הושת על הנאשם עונש של 12 חודשי מאסר בפועל, בגין כך שהנאשם כלל ניכוי תשומות כוזבות בסכום של כמיליון וחצי ₪, ואף ציין בית המשפט כי אלמלא המדובר בעבירות שנעברו לפני שנים רבות, ראוי היה הנאשם לעונש חמור בהרבה מהעונש שהוטל עליו.

ברע"פ 1634/10 **סופה שמירה בע"מ ואח'** נ' **מדינת ישראל**, פורסם בנבו 23.06.2010, נדחתה בקשת הנאשמים לערער על פסק דינו של בית המשפט המחוזי. יצוין כי ערעורו של הנאשם אשר ניכה מס תשומות שלא כדין בסך של כ-850,000 ₪ על פני תקופה של 3 שנים ונדון לעונש של 20 חודשי מאסר בפועל, נדחה ע"י בית המשפט המחוזי.

32. יחד עם זאת, על רקע מהותו של תיקון 113 לחוק העונשין, ולנוכח הכלל לפיו, מלאכת גזירת העונש היא לעולם אינדיווידואלית ותלויה נסיבות (ראו בעניין זה עפ"ג (חי') 24721-12-14 **מ.י. אגף המכס והמע"מ נ' דלית נחמני** וע"פ 2849/13 **מדינת ישראל נ' טגבה**), אני סבור כי אין בעצם מהות העבירה כדי ליתר את הצורך בבחינת עניינו האינדיווידואלי של הנאשם בהתאם לנסיבותיו. אינני יכול להתעלם מנסיבותיו האישיות של הנאשם, ממחלתו, מחלת אימו הקשישה, אשר נתמכת במלואה ע"י הנאשם ועל ידו בלבד.

במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין נקבע (סעיף 40ח), כי על בית המשפט להתחשב גם במצבו הכלכלי של הנאשם, שבענייננו נטען כי נותר ללא קורת גג ועל פי טענתו עם חובות כבדים להוצאה לפועל.

33. לנוכח האמור לעיל, בהתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות לביצוע העבירות, בנסיבות חייו האישיות של הנאשם, ובמדיניות הענישה הנוהגת, אני קובע כי מתחם העונש ההולם, ככל שהיה מקום לקבוע אותו, בגין העבירות בהן הורשע הנאשם, נע בין עונש מאסר בפועל של 10 חודשים לבין עונש מאסר בפועל של 24 חודשים.

34. היות ובמועד גזר הדין הנאשם לא השיב לקופה הציבורית ולו אגורה שחוקה, והיות והנאשם חמק מהליכי השפיטה במשך מספר שנים, ולאור הקלות בה ניתן לבצע עבירות דומות עובדה המחייבת עונש מרתיע, אזי להשקפתי יש לגזור את עונשו ברף הגבוה של הענישה הנוהגת במקרים דומים, ואלמלא נסיבות חייו הייתי גוזר עליו את תקרת הענישה הנוהגת.

עוד יש להוסיף, כי אמנם אין לזקוף לטובת הנאשם את העובדה שחלף זמן רב מאז ביצוע העבירות ועד מועד גזר דין, וזאת לאור המתואר לעיל בדבר הימלטותו מהדין במשך תקופות ארוכות, אך מנגד יש לומר לאיזון, כי לא נאמר ע"י ב"כ המאשימה, כי במהלך התקופה מאז בוצעו העבירות ועד היום, ביצע הנאשם עבירות מס נוספות או שנפתחו נגדו תיקי חקירה נוספים בחשד לביצוע עבירות כאמור.

35. לעניין מתחם הקנס, אני לוקח בחשבון שמדובר במעשים שנעשו משיקולי כדאיות כלכלית, ויש מקום לענישה שתעקור כדאיות זו.

ברע"פ 3137/04 חג'ג' נ' **מדינת ישראל**, פורסם בנבו 18.4.2004, נקבע כי "כאשר עסקינן בעברייני מס, אשר תקוותם להפיק רווח כספי, חשוב להטיל לצד הקנס גם עונש של מאסר בפועל למען ידע העבריין שאין החוטא יוצא נשכר".

36. בגין עבירות אלה, נאמר ע"י בתי המשפט בשורה של פסקי דין, כי ככלל, אין להסתפק בהשתת עונש מאסר, אשר ירוצה בעבודות שירות, אלא יש למצות את הדין עם העבריינים באמצעות הטלת עונשי מאסר בפועל, כשבצידו קנס כספי משמעותי (רע"פ 5358/12 **שוקרון נ' מדינת ישראל**, פורסם בנבו, 10.7.2012).

ברע"פ 1890/08 **יגרמן נ' מדינת ישראל**, פורסם בנבו 28.10.08, אישר ביהמ"ש העליון עונש של 30 חודשי מאסר ו-300,000 ₪ קנס למי שהורשע בחמש עבירות של ניכוי מס תשומות במטרה להתחמק מתשלום מס בסך של כמיליון ₪. ברע"פ 8581/11 **סטיין נ' מדינת ישראל**, פורסם בנבו 30.11.2011, אישר ביהמ"ש העליון קנס בסך 80,000 ₪ בגין ביצוע עבירות של מסירת ידיעה לא נכונה ועבירות של ניכוי מס תשומות, כשהמס שהוחסר עומד על כ-1,400,000 ₪. ברע"פ 10945/07 **יגיל שירותי שמירה ונקיון בע"מ נ' מדינת ישראל, לעיל**, הגדיל ביהמ"ש המחוזי את גובה הקנס שהוטל על הנאשם מ-10,000 ₪ ל-50,000 ₪, בגין ביצוע עבירות דומות. בבעפ"ג (ת"א) 32843/06/10 **מדינת ישראל נ' סבקו, לעיל**, גובה הקנס שהטיל ביהמ"ש המחוזי במסגרת הערעור הינו 50,000 ₪.

37. לאחר שקילת מכלול השיקולים, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים, בניכוי ימי מעצרו החל מיום 2/2/2017 ועד ליום מתן גזר הדין.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים. והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירות מס מסוג פשע

בתקופה של 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר אותו ירצה בגין הליך זה.

ג. קנס כספי בסך 60,000 ₪, או 6 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל בחודש מאי 2017 וכל חודש לאחר מכן עד הפרעון המלא של הקנס.

ד. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 100,000 ₪, ובגדרה יתחייב שלא יעבור עבירת מס מסוג פשע, וזאת למשך שנתיים מיום שחרורו מן המאסר אותו ירצה בגין הליך זה. הנאשם מוזהר, כי יהא ולא יחתום על ההתחייבות, ניתן יהיה לבקש מאסרו.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום י"ז אדר תשע"ז, 15/03/2017 במעמד הנוכחים.

יהודה ליבליין, שופט

החלטה

לאור בקשת הנאשם ובא כוחו סעיף 37 ג' לגזר הדין יתוקן במובן זה שהנאשם יהיה רשאי לשלם את הקנס ב - 30 תשלומים שווים ורצופים והנאשם יחל בתשלום החל בחודש ספטמבר 2017 עד לפרעון מלא של הקנס.

ניתנה והודעה היום י"ז אדר תשע"ז, 15/03/2017 במעמד הנוכחים.

יהודה ליבליין, שופט

החלטה

אני מתיר את החלפת המשקפיים ועניין זה נעשה במעמד הדין.
עמוד 10

ניתנה והודעה היום י"ז אדר תשע"ז, 15/03/2017 במעמד הנוכחים.

יהודה ליבליין, שופט

הוקלדעלידימיטלשילון